

όγκου αλιευμάτων και επιτρεπόμενης αλιευτικής προσπάθειας.

3. Στα πλαίσια της τήρησης των γενικών αρχών της κοινής αλιευτικής πολιτικής και ιδίως της σχετικής σταθερότητας, κατά την εφαρμογή των άρθρων 4 και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για κάθε περίπτωση η εξέλιξη των αλιευτικών δυνατοτήτων, με βάση τα επίπεδα αλιευτικής προσπάθειας που καθορίζονται στα άρθρα 158, 160, 164, 165, 349, 351 και 352 της πράξεως προσχωρήσεως.

Άρθρο 4

Όλα τα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη που επιτρέπεται να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στους ιχθυότοπους

στους οποίους το ποσοστό εκμετάλλευσης είναι περιορισμένο σύμφωνα με το άρθρο 3 πρέπει να έχουν στην κατοχή τους ειδική άδεια αλιείας, η οποία καθορίζει τους όρους πρόσβασης στους ιχθυότοπους αυτούς. Τις άδειες αυτές τις χορηγούν και τις διαχειρίζονται τα κράτη μέλη σημαίας σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../93 (κανονισμός περί των αδειών αλιείας).

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εβδομή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για τα συστήματα αποζημίωσης επενδυτών

(93/C 321/11)

COM(93) 381 τελικό — SYN 471

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 22 Οκτώβρη 1993)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο εξέδωσε, στις 10 Μαΐου 1993, την οδηγία 93/22/ΕΟΚ σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών⁽¹⁾, η οποία εφεξής καλείται «οδηγία για τις επενδυτικές υπηρεσίες»: ότι η εν λόγω οδηγία αποτελεί βασικό μέσο για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς για τις επιχειρήσεις επενδύσεων:

ότι η οδηγία για τις επενδυτικές υπηρεσίες εξασφαλίζει την ουσιαστική εναρμόνιση που είναι αναγκαία για την επίτευξη της αμοιβαίας αναγνώρισης των αδειών λειτουργίας και των συστημάτων προληπτικής εποπτείας, και καθιστά δυνατή τη χορήγηση ενιαίας άδειας λειτουργίας που ισχύει σε όλη την Κοινότητα την εφαρμογή της αρχής του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής: ότι δυνάμει της αμοιβαίας αναγνώρισης, οι επιχειρήσεις επενδύσεων που έχουν άδεια

λειτουργίας στο κράτος μέλος καταγωγής τους μπορούν να ασκούν σε όλη την Κοινότητα το σύνολο ή μέρος των υπηρεσιών που καλύπτονται από την οδηγία για τις επενδυτικές υπηρεσίες για τις οποίες έχουν λάβει άδεια, ιδρύοντας υποκαταστήματα ή βάσει της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών:

ότι η προστασία των επενδυτών και η διατήρηση της εμπιστοσύνης τους στο χρηματοπιστωτικό σύστημα έχουν μεγάλη σημασία για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στον εν λόγω τομέα:

ότι η οδηγία για τις επενδυτικές υπηρεσίες προβλέπει τους κανόνες προληπτικής εποπτείας τους οποίους οι επιχειρήσεις επενδύσεων οφείλουν να τηρούν σε μόνιμη βάση, συμπεριλαμβανομένων και των κανόνων που έχουν στόχο να προστατεύσουν όσο το δυνατόν τα δικαιώματα των επενδυτών όσον αφορά τα κεφάλαια ή τα μέσα που τους ανήκουν:

ότι, ωστόσο, κανένα σύστημα εποπτείας δεν μπορεί να παράσχει απόλυτη ασφάλεια, ιδίως στις περιπτώσεις διάπραξης απάτης:

ότι είναι, συνεπώς, σημαντικό να διαθέτει κάθε κράτος μέλος ένα σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών που παρέχει ένα ελάχιστο επίπεδο αποζημίωσης τουλάχιστον στους μικρότερους επενδυτές, στην περίπτωση κατά την οποία μια επιχείρηση επενδύσεων αδυνατεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της προς τους πελάτες επενδυτές: ότι το καθεστώς αυτό δεν εφαρμόζεται σήμερα:

ότι στο άρθρο 9 της αρχικής πρότασης της Επιτροπής⁽²⁾ για οδηγία σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες προβλέπεται

(1) ΕΕ αριθ. L 141 της 11. 6. 1993, σ. 27.

(2) ΕΕ αριθ. C 43 της 22. 2. 1989, σ. 7.

μεταξύ των κανόνων προληπτικής εποπτείας τους οποίους πρέπει να τηρούν οι επιχειρήσεις επενδύσεων και να ελέγχουν οι αρχές του κράτους μέλους καταγωγής η συμμετοχή σε γενικό σύστημα χορήγησης αποζημιώσεων για την προστασία των επενδυτών· ότι, ωστόσο, η Επιτροπή πρότεινε ότι, εν αναμονή περαιτέρω εναρμόνισης των συστημάτων χορήγησης αποζημιώσεων, τα υποκαταστήματα πρέπει να υπάγονται στο σύστημα χορήγησης αποζημιώσεων που εφαρμόζεται το κράτος μέλος υποδοχής·

ότι, η ενδιάμεση αυτή λύση απορρίφθηκε από τα κράτη μέλη υπέρ της προσέγγισης που αφορά την άσκηση ελέγχου από τη χώρα καταγωγής, λόγω της αρμοδιότητας του κράτους μέλους καταγωγής για την έκδοση της άδειας λειτουργίας των επιχειρήσεων επενδύσεων και για την άσκηση προληπτικής εποπτείας· ότι, όπως υποστηρίχθηκε, η εφαρμογή της αρχής της άσκησης ελέγχου από τη χώρα καταγωγής απαιτούσε την κάλυψη από το σύστημα χορήγησης αποζημιώσεων του κράτους μέλους καταγωγής των δραστηριοτήτων που πραγματοποιούνται στα κράτη μέλη υποδοχής, μέσω υποκαταστημάτων ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών·

ότι εκφράστηκε γενικώς η άποψη ότι τα περίπλοκα θέματα που έθεταν τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών μπορούσαν να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά μόνο με χωριστή πρόταση οδηγίας· ότι το άρθρο 12 της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες δεν απαιτεί από τα κράτη μέλη να διαθέτουν σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών αλλά προβλέπει απλώς ότι οι επενδυτές πρέπει να ενημερώνονται για το καθεστώς που εφαρμόζεται, αν υπάρχει, όσον αφορά την αποζημίωσή τους· ότι η Επιτροπή είχε δηλώσει ότι θα υποβάλει προτάσεις για την εναρμόνιση των συστημάτων αποζημίωσης που καλύπτουν τις συναλλαγές των επιχειρήσεων επενδύσεων, το αργότερο μέχρι τις 31 Ιουλίου 1993·

ότι η ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς απαιτεί ορισμένο συντονισμό στον τομέα αυτόν ούτως ώστε οι μικροί επενδυτές να μπορούν να επιδεικνύουν την ίδια εμπιστοσύνη όταν λαμβάνουν επενδυτικές υπηρεσίες μέσω των υποκαταστημάτων των επιχειρήσεων επενδύσεων της Κοινότητας ή σε διασυνοριακή βάση, όπως όταν απευθύνονται στις επιχειρήσεις επενδύσεων της χώρας τους, εν γνώσει του γεγονότος ότι προβλέπεται στην Κοινότητα ένα ελάχιστο επίπεδο αποζημίωσης στην περίπτωση αδυναμίας της επιχείρησης επενδύσεων να επιστρέψει τα κεφάλαια ή τα χρεώγραφα των επενδυτών·

ότι η έλλειψη τέτοιου συντονισμού μπορεί να ωθήσει τα κράτη μέλη υποδοχής να απαιτούν, για λόγους προστασίας των επενδυτών, τη συμμετοχή των επιχειρήσεων επενδύσεων στο σύστημα αποζημίωσης του κράτους μέλους υποδοχής, όταν μια επιχείρηση επενδύσεων της Κοινότητας που ασκεί δραστηριότητες μέσω υποκαταστήματος ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν ανήκει σε σύστημα αποζημίωσης στο κράτος μέλος καταγωγής της ή ανήκει σε σύστημα που δεν θεωρείται ότι παρέχει ισοδύναμη προστασία· ότι η απαίτηση αυτή ενδέχεται να δημιουργήσει σοβαρές δυσχέρειες για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι η οδηγία .../.../ΕΟΚ του Συμβουλίου για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων προβλέπει ένα ελάχιστο

επίπεδο εναρμόνισης των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων για τα πιστωτικά ιδρύματα· ότι ενδέχεται τα πιστωτικά ιδρύματα να ανταγωνίζονται σε ορισμένους τομείς με τις εξειδικευμένες επιχειρήσεις επενδύσεων·

ότι, μολοντί τα περισσότερα κράτη μέλη διαθέτουν σήμερα κάποιους μηχανισμούς για την αποζημίωση των επενδυτών, η μεγάλη πλειοψηφία δεν διαθέτει συστήματα που να ανταποκρίνονται στο πεδίο της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες·

ότι, κατά συνέπεια, όλα τα κράτη μέλη πρέπει να υποχρεούνται να διαθέτουν ένα ή περισσότερα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών στα οποία συμμετέχουν όλες οι επιχειρήσεις επενδύσεων που έχουν λάβει άδεια δυνάμει της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες· ότι το σύστημα πρέπει να καλύπτει τα κεφάλαια ή τα μέσα που έχει στην κατοχή της η επιχείρηση επενδύσεων για τη διεξαγωγή επενδυτικών εργασιών τα οποία, λόγω της αδυναμίας της επιχείρησης να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της, δεν είναι δυνατόν να επιστραφούν στον επενδυτή·

ότι στον ορισμό της επιχείρησης επενδύσεων περιλαμβάνονται τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών· ότι τα πιστωτικά αυτά ιδρύματα οφείλουν επίσης να συμμετέχουν σε σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών όσον αφορά τη διεξαγωγή επενδυτικών εργασιών· ότι, ωστόσο, στην περίπτωση των επιχειρήσεων επενδύσεων που είναι πιστωτικά ιδρύματα, ενδέχεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να είναι δυσχερής η διάκριση μεταξύ των καταθέσεων που καλύπτονται δυνάμει της οδηγίας .../.../ΕΟΚ για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων και των κεφαλαίων που δρίσκονται στην κατοχή της επιχείρησης επενδύσεων και αφορούν τη διεξαγωγή επενδυτικών εργασιών· ότι πρέπει να δοθεί η ευχέρεια στα κράτη μέλη να αποφασίζουν τα ίδια σε ποια οδηγία πρέπει να υπάγονται οι εν λόγω απαιτήσεις·

ότι η οδηγία .../.../ΕΟΚ για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν ένα πιστωτικό ίδρυμα από την υποχρέωση συμμετοχής σε σύστημα εγγύησης καταθέσεων όταν αυτό ανήκει σε σύστημα που προστατεύει το ίδιο πιστωτικό ίδρυμα και εγγυάται ιδίως τη φερεγγυότητά του· ότι, όταν ένα τέτοιο πιστωτικό ίδρυμα είναι συγχρόνως και επιχείρηση επενδύσεων, πρέπει επίσης να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν αυτό από την υποχρέωση συμμετοχής σε σύστημα αποζημίωσης επενδυτών·

ότι το κόστος της προστασίας των επενδυτών πρέπει μιν να καλύπτεται από τις επιχειρήσεις επενδύσεων, αλλά επιβαρύνει τελικά τον επενδυτή· ότι, κατά συνέπεια, δεν είναι σκόπιμη η καθιέρωση πολύ υψηλού επιπέδου προστασίας σε ολόκληρη την Κοινότητα· ότι επιπλέον, προκειμένου να ενθαρρύνεται ο επενδυτής να επιδεικνύει τη δέουσα προσοχή κατά την επιλογή της επιχείρησης επενδύσεων, είναι εύλογο να δοθεί στα κράτη μέλη η ευχέρεια να απαιτούν από τους επενδυτές να καλύπτουν ορισμένο ποσοστό της ζημίας· ότι, ωστόσο, ο επενδυτής πρέπει να καλύπτεται για το 90 % τουλάχιστον της ζημίας του εφόσον το καταβαλλόμενο ποσό της αποζημίωσης είναι κατώτερο από το ελάχιστο επίπεδο που ορίζεται για την Κοινότητα·

ότι το εναρμονισμένο ελάχιστο ποσό αποζημίωσης πρέπει να επαρκεί για την προστασία των συμφερόντων των μικρότερων επενδυτών στην περίπτωση αδυναμίας της επιχείρησης επενδύσεων να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της·

ότι παρεμφερές ελάχιστο ποσό αποζημίωσης, προβλέπεται στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής για την οδηγία .../.../ΕΟΚ για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων·

ότι τα συστήματα ορισμένων κρατών μελών παρέχουν σήμερα υψηλότερα επίπεδα κάλυψης· ότι, ωστόσο, δεν κρίνεται σκόπιμο να απαιτείται ότι τα συστήματα αυτά πρέπει να περιορίσουν την παρεχόμενη κάλυψη·

ότι η διατήρηση συστημάτων στην Κοινότητα που παρέχουν υψηλότερη κάλυψη από το εναρμονισμένο ελάχιστο επίπεδο μπορεί να προκαλέσει διαφοροποίηση του καταβαλλομένου ύψους αποζημίωσης στο ίδιο έδαφος σε βάρος των συμφερόντων των επενδυτών και άνισους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των εθνικών επιχειρήσεων επενδύσεων και των υποκαταστημάτων επιχειρήσεων άλλων κρατών μελών· ότι για την εξάλειψη αυτών των προβλημάτων πρέπει να επιτραπεί στα υποκαταστήματα να συμμετέχουν στο σύστημα της χώρας υποδοχής σε συμπληρωματική βάση ούτως ώστε να μπορούν να παρέχουν το ίδιο επίπεδο κάλυψης με εκείνο που εξασφαλίζεται από το σύστημα της χώρας στην οποία είναι εγκατεστημένα·

ότι η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στη διασφάλιση ελάχιστου επιπέδου προστασίας για τους μικρούς επενδυτές, συμπεριλαμβανομένων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που έχουν και τη μεγαλύτερη ανάγκη προστασίας· ότι, ωστόσο, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν την ευχέρεια να εξαιρούν από την κάλυψη ορισμένες κατηγορίες επενδυτών που έχουν μικρότερη ανάγκη προστασίας·

ότι ορισμένα κράτη μέλη διαθέτουν συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών που λειτουργούν με την ευθύνη επαγγελματικών οργανώσεων· ότι η σύσταση και ο τρόπος διοίκησης άλλων συστημάτων προβλέπονται από το νόμο· ότι η διαφοροποίηση αυτή της μορφής των συστημάτων θέτει προβλήματα μόνον όσον αφορά την υποχρεωτική συμμετοχή και την εξαίρεση από το σύστημα· ότι είναι, κατά συνέπεια, αναγκαίο να ληφθούν μέτρα ώστε να περιοριστούν οι αρμοδιότητες των συστημάτων στον εν λόγω τομέα·

ότι οι επενδυτές πρέπει να αποζημιώνονται χωρίς υπερβολικές καθυστερήσεις από τη στιγμή κατά την οποία έχουν θεμελιώσει νομοτύπως την απαίτησή τους· ότι το σύστημα αποζημίωσης πρέπει να έχει τη δυνατότητα να καθορίζει το ίδιο εύλογο προθεσμία εντός της οποίας να μπορούν να υποβληθούν οι απαιτήσεις· ότι, ωστόσο, οι υπεύθυνοι του συστήματος δεν πρέπει να επικαλούνται το γεγονός ότι εξέπνευσε η προθεσμία αυτή για να αρνηθούν την καταβολή αποζημίωσης σε επενδυτή ο οποίος για αιτιολογημένους λόγους δεν ήταν σε θέση να υποβάλει εγκαίρως την απαίτησή του·

ότι η ενημέρωση των επενδυτών για τα συστήματα αποζημίωσης αποτελεί βασικό στοιχείο της προστασίας των επενδυτών και πρέπει, κατά συνέπεια, να υπόκειται σε ορισμένες ελάχιστες και δεσμευτικές προϋποθέσεις·

ότι, δυνάμει του άρθρου 5 της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες και του άρθρου 9 παράγραφος 1 της πρώτης οδηγίας 77/7780/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1977 περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/646/ΕΟΚ⁽²⁾,

παρέχεται η ευχέρεια στα κράτη μέλη να αποφασίζουν αν και με ποιες προϋποθέσεις μπορούν να επιτρέπουν στα υποκαταστήματα των επιχειρήσεων επενδύσεων που έχουν την καταστατική τους έδρα σε τρίτες χώρες να ασκούν δραστηριότητες στο έδαφός τους· ότι τα υποκαταστήματα αυτά δεν πρόκειται να επωφελούνται από το καθεστώς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δυνάμει του άρθρου 59 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης, ούτε από το καθεστώς της ελεύθερης εγκατάστασης σε κράτη μέλη εκτός εκείνου στο οποίο είναι εγκατεστημένα· ότι, συνεπώς, ένα κράτος μέλος που επιτρέπει τη λειτουργία αυτών των υποκαταστημάτων μπορεί να αποφασίσει να υποχρεώνει ή να επιτρέπει στα υποκαταστήματα αυτά να συμμετέχουν στο σύστημα αποζημίωσης που εφαρμόζεται στο έδαφός του· ότι, ωστόσο, κρίνεται σκόπιμο να απαιτείται από τα υποκαταστήματα αυτά να ενημερώνουν τους πελάτες τους για το αν συμμετέχουν ή όχι σε σύστημα αποζημίωσης καθώς και για την έκταση και τα όρια αυτής της κάλυψης·

ότι κρίνεται, συνεπώς, απαραίτητη η ελάχιστη εναρμόνιση των συστημάτων αποζημίωσης των επενδυτών για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς των επιχειρήσεων επενδύσεων παρέχοντας εμπιστοσύνη στους επενδυτές κατά τις συναλλαγές τους με τις επιχειρήσεις άλλων κρατών μελών καθώς και με τις εγχώριες επιχειρήσεις και αποτρέποντας τις δυσχέρειες που ενδέχεται να ανακύψουν από την εφαρμογή εκ μέρους των κρατών μελών μη συντονισμένων εθνικών απαιτήσεων για την προστασία των επενδυτών· ότι η κοινοτική οδηγία αποτελεί το μόνο κατάλληλο μέσο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου ελλείψει συστημάτων αποζημίωσης επενδυτών που να ανταποκρίνονται στην κάλυψη που παρέχεται από την οδηγία για τις επενδυτικές υπηρεσίες· ότι το εν λόγω μέτρο περιορίζεται στην ελάχιστη μόνο απαιτούμενη εναρμόνιση, παρέχει στα κράτη μέλη την ευχέρεια να εξασφαλίζουν ευρύτερη ή υψηλότερη κάλυψη εφόσον το επιθυμούν και αφήνει επίσης στα κράτη μέλη αρκετή ελευθερία όσον αφορά την οργάνωση και τη χρηματοδότηση των συστημάτων αποζημίωσης των επενδυτών,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «επιχείρηση επενδύσεων»: η επιχείρηση επενδύσεων που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες, ή πιστωτικό ίδρυμα η άδεια λειτουργίας του οποίου, δυνάμει των οδηγιών 77/780/ΕΟΚ και 89/646/ΕΟΚ καλύπτει μία ή περισσότερες από τις επενδυτικές υπηρεσίες που απαριθμούνται στο τμήμα Α του παραρτήματος της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες·
2. «επενδυτική εργασία»: η επενδυτική υπηρεσία όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο 1 της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες και η παρεπόμενη υπηρεσία που αναφέρεται στο μέρος Γ σημείο 1 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας·
3. «μέσα»: οι τίτλοι που απαριθμούνται στο μέρος Β του παραρτήματος της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες·

(¹) ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30.

(²) ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 1.

4. «επενδυτής»: το πρόσωπο που καταθέτει χρήματα ή μέσα σε μία επιχείρηση επενδύσεων στα πλαίσια της διεξαγωγής επενδυτικών εργασιών.

Άρθρο 2

1. Κάθε κράτος μέλος φροντίζει για τη θέσπιση στο έδαφός του ενός ή περισσότερων συστημάτων αποζημίωσης των επενδυτών τα οποία τυγχάνουν επίσημης αναγνώρισης. Καμία επιχείρηση επενδύσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας δεν μπορεί να ασκήσει επενδυτικές εργασίες εφόσον δεν συμμετέχει σε τέτοιο σύστημα. Το σύστημα παρέχει κάλυψη στους επενδυτές για τις επενδυτικές εργασίες που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη και για τις επενδυτικές εργασίες που πραγματοποιούνται μέσω υποκαταστημάτων που ιδρύονται από τις επιχειρήσεις επενδύσεων σε άλλα κράτη μέλη.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάξουν ένα πιστωτικό ίδρυμα που είναι επίσης και επιχείρηση επενδύσεων από την υποχρέωση συμμετοχής σε σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών εφόσον το πιστωτικό ίδρυμα συμμετέχει σε σύστημα που προστατεύει το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα και εγγυάται ιδίως τη φερεγγυότητά του, εξασφαλίζοντας έτσι στους επενδυτές προστασία τουλάχιστον ισοδύναμη με εκείνη που παρέχει σύστημα αποζημίωσης επενδυτών και το οποίο, κατά τη γνώμη των αρμοδίων αρχών, πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας .../.../ΕΟΚ για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων.

2. Το σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών καλύπτει τους επενδυτές σύμφωνα με το άρθρο 3 εφόσον, με απόφαση του συστήματος ή των αρμοδίων αρχών ή δικαστικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, διαπιστώνεται ότι η επιχείρηση επενδύσεων δρίσκεται σε αδυναμία ή ενδέχεται να περιέλθει σε αδυναμία να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της που προκύπτουν από απαιτήσεις επενδυτών όσον αφορά:

- την επιστροφή των χρημάτων που ανήκουν στους επενδυτές και κατέχει για λογαριασμό τους η επιχείρηση επενδύσεων για την άσκηση επενδυτικών εργασιών, ή
- την επιστροφή στους επενδυτές των μέσων που τους ανήκουν και τα οποία έχει στην κατοχή της για λογαριασμό τους για την πραγματοποίηση επενδυτικών εργασιών, ή
- την επιστροφή στους επενδυτές των μέσων που τους ανήκουν και τα οποία διαχειρίζεται ή διαπραγματεύεται για λογαριασμό τους στα πλαίσια της διεξαγωγής επενδυτικών εργασιών.

3. Οι απαιτήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πρώτη περίπτωση, έναντι επιχείρησης επενδύσεων που είναι πιστωτικό ίδρυμα, οι οποίες, σε δεδομένο κράτος μέλος, υπάγονται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας .../.../ΕΟΚ για τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων, καλύπτονται από το ένα ή το άλλο σύστημα των οδηγιών αυτών κατά την κρίση του κράτους μέλους. Καμία απαίτηση που αφορά το ίδιο ποσό δεν τυγχάνει αποζημίωσης δυνάμει και των δύο οδηγιών.

4. Το ποσό της απαίτησης ενός επενδυτή υπολογίζεται με βάση το ύψος των κεφαλαίων ή την αγοραία τιμή των μέσων που ανήκουν στον επενδυτή και τα οποία η επιχείρηση επενδύσεων δεν είναι σε θέση να εξοφλήσει ή να επιστρέψει κατά τη χρονική στιγμή κατά την οποία ανακύπτει η υποχρέωση εξόφλησης ή επιστροφής των μέσων ή κατά τη χρονική στιγμή της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών παρέχει κάλυψη για ποσό όχι μικρότερο των 20 000 Ecu για κάθε επενδυτή όσον αφορά τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι ορισμένες κατηγορίες επενδυτών εξαιρούνται από την κάλυψη του συστήματος αποζημίωσης των επενδυτών ή ότι τους παρέχεται χαμηλότερο επίπεδο κάλυψης. Οι εν λόγω κατηγορίες απαριθμούνται στο παράρτημα.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν παρεμποδίζουν τη διατήρηση ή τη θέσπιση διατάξεων που εξασφαλίζουν πληρέστερη κάλυψη στους επενδυτές, ιδίως με την υπαγωγή περισσότερων κατηγοριών επενδυτών στο σύστημα αποζημίωσης ή με την παροχή υψηλότερου επιπέδου αποζημίωσης.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν την κάλυψη που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ή εκείνη που αναφέρεται στην παράγραφο 3 σε καθορισμένο ποσοστό του ποσού της απαίτησης του επενδυτή. Ωστόσο, το καλυπτόμενο ποσοστό πρέπει να είναι ανώτερο ή ίσο του 90 % του ύψους της απαίτησης εφόσον το ποσό που πρέπει να καταβληθεί από το σύστημα είναι κατώτερο των 20 000 Ecu.

Άρθρο 4

Υποκατάστημα επιχείρησης επενδύσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει να συμμετάσχει εκουσίως στο σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών που καλύπτει την κατηγορία της επιχείρησης επενδύσεων στην οποία ανήκει το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένο, προκειμένου να συμπληρώσει την κάλυψη που παρέχεται ήδη στους επενδυτές του δυνάμει της υποχρεωτικής κάλυψης του συστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 2.

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε να προβλέπονται, σε όλα τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών, αντικειμενικοί όροι σχετικά με τη συμμετοχή των υποκαταστημάτων αυτών.

Άρθρο 5

Εάν μία επιχείρηση επενδύσεων της οποίας η συμμετοχή σε σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών είναι υποχρεωτική σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 ή ένα από τα υποκαταστήματα στα οποία παρέχεται η δυνατότητα προαιρετικής συμμετοχής σύμφωνα με το άρθρο 4 δεν ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις που έχει ως μέλος του συστήματος,

ενημερώνονται οι αρμόδιες αρχές που χορήγησαν την άδεια λειτουργίας και, σε συνεργασία με τους διευθύνοντες του συστήματος, λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της επιβολής προστίμων, προς διασφάλιση της τήρησης των υποχρεώσεων της επιχείρησης επενδύσεων.

Στην περίπτωση κατά την οποία, αφού ληφθούν τα εν λόγω μέτρα, δεν εξασφαλίζεται η τήρηση των υποχρεώσεων της επιχείρησης επενδύσεων ή του υποκαταστήματός της, οι υπεύθυνοι του συστήματος μπορούν να εξαιρέσουν την επιχείρηση επενδύσεων ή το υποκατάστημά της, εφόσον η εθνική νομοθεσία επιτρέπει την εξαίρεση αυτή και με τη ρητή συγκατάθεση των αρμοδίων αρχών.

Στην περίπτωση αυτή, η κάλυψη των χρημάτων ή των μέσων που ανήκουν στους επενδυτές και δρίσκονται στην κατοχή της επιχείρησης επενδύσεων ή του υποκαταστήματός της κατά την ημερομηνία της εξαίρεσης διατηρείται επί 12 μήνες από την ημερομηνία της εξαίρεσης.

Άρθρο 6

1. Η κάλυψη που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 3 και 4 εφαρμόζεται στο σύνολο των κεφαλαίων και των μέσων που ανήκουν στον επενδυτή και δρίσκονται στην κατοχή της επιχείρησης επενδύσεων ανεξάρτητα από τον αριθμό των λογαριασμών, το νόμισμα και τον τόπο της κατάθεσής τους εντός της Κοινότητας.

2. Το μερίδιο που αναλογεί σε κάθε επενδυτή κοινού λογαριασμού επενδύσεων λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της κάλυψης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφοι 1, 3 και 4.

Όταν δεν προβλέπονται ειδικές διατάξεις, ο λογαριασμός κατανέμεται ισόποσα μεταξύ των επενδυτών.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών είναι δυνατόν να καλύψει την απαίτηση επενδυτή εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της απόφασης που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, εφόσον έχει θεμελιωθεί το δάσιμο της απαίτησης και έχει προσδιοριστεί το ύψος της.

2. Επιτρέπεται στο σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών να ορίσει προθεσμία όχι μικρότερη των έξι μηνών μετά την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, εντός της οποίας μπορεί να ζητηθεί από τους επενδυτές να υποβάλουν τις αιτήσεις τους.

Ωστόσο, το σύστημα δεν μπορεί να επικαλεστεί την εκπνοή αυτής της προθεσμίας για να αρνηθεί το ευεργέτημα της κάλυψης σε επενδυτή ο οποίος, λόγω απουσίας ή για άλλο αιτιολογημένο λόγο, δεν ήταν σε θέση να εγείρει εγκαίρως απαίτηση δάσει του συστήματος.

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διευθύνοντες της επιχείρησης επενδύσεων παρέχουν στους επενδυτές με τους

οποίους συναλλάσσονται ή ενδέχεται να συναλλαγούν τις πληροφορίες που επιτρέπουν τον προσδιορισμό του συστήματος αποζημίωσης των επενδυτών στο οποίο συμμετέχει η επιχείρηση επενδύσεων και τα υποκαταστήματά της στο εσωτερικό της Κοινότητας. Το επίπεδο της κάλυψης που παρέχει το σύστημα καθίσταται γνωστό στους επενδυτές.

Παρέχονται επίσης πληροφορίες, αν ζητηθούν, σχετικά με τους όρους που διέπουν τη χορήγηση αποζημίωσης και τις διατυπώσεις που ακολουθούνται για την είσπραξη της αποζημίωσης.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επενδυτές ενημερώνονται όταν μια επιχείρηση επενδύσεων εξαιρείται από το σύστημα αποζημίωσης επενδυτών σύμφωνα με το άρθρο 5.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται στην επίσημη γλώσσα(ες) του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το υποκατάστημα ή στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες και πρέπει να είναι διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό.

Άρθρο 9

1. Οι επενδυτές που συναλλάσσονται ή προτίθενται να συναλλάσσονται με υποκαταστήματα επιχειρήσεων επενδύσεων που έχουν την καταστατική τους έδρα εκτός της Κοινότητας ενημερώνονται από την επιχείρηση επενδύσεων σχετικά με όλα τα στοιχεία που αφορούν τα συστήματα αποζημίωσης που καλύπτουν τις επενδύσεις τους.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένο το υποκατάστημα, σύμφωνα με τους προβλεπόμενους από την εθνική νομοθεσία κανόνες, και είναι διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό.

Άρθρο 10

Με την επιφύλαξη κάθε άλλου δικαιώματος που μπορεί να διαθέτει δυνάμει του εθνικού δικαίου, το σύστημα αποζημίωσης των επενδυτών που αποζημιώνει τις απαιτήσεις των επενδυτών υποκαθιστά τους επενδυτές στα δικαιώματά τους κατά τη διαδικασία εκκαθάρισης για ποσό ίσο με τις πληρωμές του.

Άρθρο 11

Το αργότερο σε πέντε έτη από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση επί της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, συνοδευόμενη, κατά περίπτωση, με προτάσεις για την αναθεώρησή της.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1995. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσί-

ευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

τικών διατάξεων που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των ουσιαστών νομοθετικών, κανονιστικών και διοικη-

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3

1. Επιχειρήσεις επενδύσεων όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες.
2. Πιστωτικά ιδρύματα όπως ορίζονται στο άρθρο 1 πρώτη περίπτωση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ.
3. Χρηματοπιστωτικά ιδρύματα όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 6 της οδηγίας 89/646/ΕΟΚ.
4. Ασφαλιστικές επιχειρήσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ ή στο άρθρο 1 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ ή επιχειρήσεις που ασκούν αντισταθμιστικές εργασίες και δραστηριότητες επανεκχώρησης που αναφέρονται στην οδηγία 64/225/ΕΟΚ.
5. Οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες.
6. Συνταξιοδοτικά ταμεία.
7. Άλλοι θεσμικοί επενδυτές.
8. Κρατικές αρχές και φορείς δημόσιας διοίκησης.
9. Περιφερειακές, τοπικές ή δημοτικές αρχές.
10. Διοικητικά και διευθυντικά στελέχη της επιχείρησης επενδύσεων και μέλη της επιχείρησης επενδύσεων που ευθύνονται προσωπικά, κάτοχοι του 5 % τουλάχιστον του κεφαλαίου της επιχείρησης επενδύσεων, μέλη εξωτερικών εποπτικών οργάνων που ελέγχουν τους λογαριασμούς της επιχείρησης επενδύσεων και επενδυτές με ανάλογη θέση σε άλλες εταιρείες του ίδιου ομίλου.
11. Στενοί συγγενείς και τρίτοι που ενεργούν για λογαριασμό των επενδυτών που αναφέρονται στο σημείο 10.
12. Άλλες εταιρείες του ίδιου ομίλου.
13. Επενδυτές που επέτυχαν σε προσωπική βάση από την επιχείρηση επενδύσεων τιμές και οικονομικές παραχωρήσεις που συνετέλεσαν στην επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης επενδύσεων.
14. Εταιρείες οι οποίες λόγω του μεγέθους τους δεν υπάγονται στα κριτήρια για την κατάρτιση συνοπτικών ισολογισμών που ορίζονται στο άρθρο 11 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία .../.../ΕΟΚ.